DZIENNIK URZĘDOWY

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Nr 16 **Bydgoszcz, dnia 20 sierpnia 1964 r.** **Poz. 143—147**

Treść:

143

UCHWAŁA Nr 30/78/64
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 13 sierpnia 1964 r.

o określeniu spraw, w których zalecenia i opinie Komisji WRN są wiążące dla kierowników wydziałów Prezydium WRN oraz w sprawie wytycznych dotyczących zaleceń i opinii komisji rad narodowych powiatowych, miejskich i gromadzkich, udzielanych kierownikom wydziałów (referatów, sekretarzom miejskim i gromadzkim) prezydiów rad narodowych.

Działając na podstawie art. 44 ust. 1 — ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 29/63, poz. 172) oraz §§ 2, 5 i 10 uchwały Nr 158 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1964 r. w sprawie zaleceń i opinii komisji rad narodowych udzielanych kierownikom wydziałów (M.P. Nr 39, poz. 183) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

1) określa grupy spraw, w których zalecenia i opinie Komisji WRN są wiążące oraz w których kierownicy wydziałów (jednostek równorzędnych) Prezydium WRN zobowiązani są zasięgać opinii tych komisji — jak w załączniku Nr 1.

2) uchwala wytyczne dla prezydiów powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych, dotyczące zaleceń i opinii Komisji tych rad narodowych, udzielanych kierownikom wydziałów (referatów, sekretarzom miejskim i gromadzkim) — stanowiące załącznik Nr 2,

3) wykonanie uchwały zleca się kierownikom wydziałów (jednostek równorzędnych) Prezydium WRN oraz Prezydiom Powiatowych, Miejskich i Gromadzkich Rad Narodowych województwa bydgoskiego,

4) nadzór nad wykonaniem uchwały sprawuje sekretarz Prezydium WRN Ob. Sergiusz Melaniuk.

5) Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

Sekretarz
Prezydium WRN
Sergiusz Melaniuk

Przewodniczący
Prezydium WRN
Aleksander Schmidt

Załącznik Nr 1

do Uchwały Prezydium WRN Nr 30/78/64 z dnia 13. 8. 1964 r.

I. Określenie grupy spraw, w których **zalecenia** komisji są dla kierowników wydziałów (jednostek równorzędnych) Prezydium WRN wiążące. Dotyczy to w szczególności:

1) Zaleceń pokontrolnych komisji dotyczących pracy i zadań wydziału i podległych wydziałowi jednostek w zakresie obsługi obywateli i podniesienia kultury pracy.
2) Zaspokajania potrzeb obywateli w zakresie usług, zaopatrzenia, remontu, budowy mieszkań w budownictwie rad narodowych, sklepów, ośrodków kultury i wypoczynku, obiektów użyteczności publicznej, rozdziału materiałów budowlanych i kredytów na budowę w przypadkach wpływu skarg zainteresowanych obywateli.
3) Zagadnień organizacyjnych związanych ze wstępnym przygotowaniem sesji rady, współpracy z komisjami rady przy opracowywaniu materiałów na sesje, posiedzenia komisji rady, upowszechnienia dorobku i planów rady, realizacji postulatów i wniosków ludności, współudziału w czynach społecznych i w realizacji zadań i uchwał rad narodowych.
4) Zagadnień poprawy pracy organów administracji państwowej, sprawniejszej obsługi obywateli, lepszego załatwiania skarg i wniosków, uproszczenia sposobu załatwiania krytycznych uwag prasowych, usprawnienia załatwiania interpelacji interwencji i wniosków radnych i komisji.
5) Sprawozdań z działalności wydziałów, przedstawiania okresowych planów kontroli, podległych jednostek — wydziałowi oraz składanie sprawozdań z ich realizacji.

II. **Ustala się grupy spraw, w których opinie** komisji są dla kierowników wydziałów (jednostek równorzędnych) Prez. WRN wiążące:

1) Konkretyzacji zadań planu gospodarczego i budżetu m. in. pod względem czasu i miejsca ich realizacji, określenia ilościowego zadań jednostkowych i inwestycji, bliższego określenia wielkości dochodu z poszczególnych źródeł. podziału środków budżetowych pomiędzy poszczególne zadania, ustalenia wytycznych w sprawie realizacji zadań długofalowych w dziedzinach zarządzanych przez wydziały.
2) Przenoszenie kredytów w budżetach rad narodowych,
3) rozwoju produkcji chałupniczej i twórczości regionalnej,
4) rozwoju produkcji rolnej i hodowlanej, zabezpieczenia dla potrzeb województwa materiału siewnego i sadzeniaków,
5) potrzeby powołania nowych przedsiębiorstw, ich łączenia i likwidacji,
6) **usprawnienia i modernizacji punktów handlu wewnętrznego,**
7) ustalenia rozdzielników sprzętu, **towarów i materiałów deficytowych z przydziału centralnego,**
8) rozwoju kultury fizycznej i turystyki, ustalania planów szkolenia społecznych kadr dla potrzeb wychowania fizycznego — sportu i turystyki, urządzania i modernizacji kąpielisk, boisk i innych obiektów sportowych, wykorzystanie środków finansowych z dotacji państwowych i społecznych,
9) budowy i rozbudowy urządzeń komunalnych i placówek świadczących usługi dla ludności, usługi gospodarcze i socjalno-kulturalne, lokalizacji lecznictwa otwartego i zamkniętego ustalenia sieci miejscowej komunikacji i rozkładów jazdy,
10) spraw gospodarczych odnośnie planów zalesień i zadrzewień, likwidacji nieużytków, lokalizacji punktów leczniczych dla zwierząt, rozdzielników na nawozy sztuczne, projektów rejonizacji zbóż i ziemniaków oraz innych upraw, masowych szczepień, rozmieszczenia rozpłodników, lokalizacji punktów skupu mleka, stosowania ulg w wypadkach klęsk żywiołowych i higienizacji wsi.

III. **Grupy spraw, w których kierownicy wydziałów przed podjęciem decyzji w sprawach ważniejszych zobowiązani są do zasięgania opinii komisji.**

1) w sprawach wymienionych w ustępie II pkt. 1—10
2) analiza i informacje przedkładane na sesje rad narodowych i posiedzenia prezydiów rad,
3) zakres spraw przekazywanych radom narodowym (prezydiom) stopnia niższego w ramach decentralizacji, projekty rocznych i wieloletnich planów gospodarczych oraz sprawozdania z wykonania planu gospodarczego i budżetu i planu inwestycyjnego,
4) projekty każdorazowych zmian w strukturach organizacyjnych wydziału i podległych wydziałowi jednostek,
5) w dziedzinie resortu rolnictwa i leśnictwa:
— rozmiary zadań inwestycyjnych w rolnictwie (łącznie z siecią usług (kółka rolnicze,

RSP, PGR, budownictwo — zmiany w kierunkach i planach,

— zadania produkcji zwierzęcej oraz rewizja planów kontraktacji, planów obowiązkowych dostaw żywca i ziemniaków, plany dokształcania kadr — fachowców rolników,

— realizacja zadań gospodarczo-finansowych rolniczych spółdzielni produkcyjnych w sensie wzmocnienia gospodarki zespołowej oraz kierunki działalności kółek rolniczych,

— ustalanie potrzeb w zakresie inwestycji melioracji rolnych i elektryfikacji wsi,

— ustalanie ogólnych potrzeb podziału wspólnot, zmiana użytkownika i zbycia mienia gromadzkiego, organizacja jednostek związanych z produkcją rolną, jak stacje chemiczne, ochrony, roślin, filie POM itp.

6) W dziedzinie oświaty i kultury, sportu i turystyki:

— rozbudowa sieci burs, szkół, internatów i placówek oświatowo wychowawczych, rozwój sieci szkół zawodowych,

— ustalanie sieci obwodów szkolnych i obiektów kolonijnych oraz projektów dotyczących utrzymania charakteru zabytkowego zespołów urbanistycznych i architektonicznych w sensie utrzymania wyrazu regionalnego,

— programowanie masowych imprez artystycznych i kulturalno-oświatowych,

— plany rozwoju wychowania fizycznego, sportu i turystyki,

— plany zagospodarowania turystycznego obiektów i terenów,

— plany repertuarowe teatrów oraz zmiany w zatwierdzonych planach,

— powołanie lub likwidacja przedsiębiorstw artystycznych, muzeów, kin, ognisk artystycznych i bibliotek,

— zmiany nazw i podporządkowanie jednostek, lokalizacja ważniejszych inwestycji oraz plany zagospodarowania obiektów zabytkowych,

7) Z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej:

— ustalania lokalizacji terenów dla budownictwa spółdzielczego i indywidualnego, ustalanie planów zieleni w miastach, ustalanie potrzeb w zakresie urządzeń komunalnych, ustalanie cen na usługi komunalne wykonywane w pionie przedsiębiorstw komunalnych, ustalanie ruchu drogowego w miastach, projekty otwarcia i zamknięcia cmentarzy komunalnych,

— plany rozdziału kwot na remonty budynków mieszkalnych oraz ustalenie kolejności remontów kapitalnych,

— typowanie miejscowości do zbiorczego zaopatrzenia ludności w wodę dla przygotowania zamierzeń inwestycyjnych.

8) W dziedzinie zdrowia i opieki społecznej oraz zatrudnienia:

— rozdziału aparatury medycznej oraz rozmieszczenia fachowego personelu leczniczego służby zdrowia,

— wykorzystania środków finansowych akcji interwencyjnych przeznaczonych na przysposobienie zawodowe kobiet oraz wykorzystanie środków finansowych przeznaczonych na roboty interwencyjne,

— profilowanie kierunków szkolenia zawodowego młodocianych i kobiet,

— ustalanie hierarchii potrzeb zamierzonych w akcjach werbunkowych,

— uzgadnianie limitów i ich rozdział na stypendia

9) W dziedzinie handlu, zaopatrzenia i zbytu:

— ustalania cenników usług i cenników artykułów przemysłowo handlowych,

— nadawania kierunków i koordynacji państwowego, spółdzielczego i prywatnego handlu wewnętrznego oraz przemysłu piekarniczego, gastronomicznego i garmażeryjnego,

— założenia i wnioski dotyczące polityki handlowej na podległym terenie,

— powoływanie, łączenie i likwidacja zjednoczeń i przedsiębiorstw handlu detalicznego i przemysłu terenowego,

— planu rozwoju sieci handlu detalicznego i przemysłu terenowego,

— rozwoju i rejonizacji sieci handlu hurtowego,

— plany rozwoju usług świadczonych przez handel uspołeczniony,

— ustalanie wysokości rezerw zimowych (ziemniaków, warzyw i owoców),

— sprawy koncentracji i specjalizacji produkcji usług,

— ustalanie ogólnych kierunków potrzeb związanych z wydawaniem przedłuża-

niem i cofnięciem zezwoleń odnośnie handlu prywatnego, jak również ustalania czasu pracy w handlu uspołecznionym.

10) W dziedzinie komunikacji, gospodarki wodnej i żeglugi:
— planów zadrzewiania dróg, eksploatacji alei owocowych przy drogach i zagospodarowywanie rowów przydrożnych,
— likwidacja odcinków kolejowych,
— planów ustalania linii i przystanków osobowych PKP i PKS, rozkładów jazdy oraz łączności,
— polityka bezpieczeństwa ruchu drogowego, koordynacja przewozów, sprawy zaplecza technicznego i polityka likwidacji przewoźników prywatnych,
— rozwoju ochrony wód przed zanieczyszczeniem i rozwoju dróg wodnych,
— rozwijania akcji społecznej właściwego wykorzystania funduszu gromadzkiego dla budowy i utrzymania dróg lokalnych i mostów.

11) W dziedzinie ochrony, ładu i porządku publicznego:
— zagadnień dotyczących porządku, bezpieczeństwa i ładu społecznego, ustalania kierunków działalności profilaktyczno wychowawczej w zakresie zapobiegania popełniania wykroczeń,
— zabezpieczenia obiektów przemysłowych przed kradzieżami i zniszczeniem mienia społecznego oraz zabezpieczenia przeciwpożarowe,
— zmiany terytorialne zakresu działania Urzędów Stanu Cywilnego oraz wnioski w sprawie zmian w podziale administracyjnym,
— wprowadzania postępowania przyspieszonego w orzecznictwie karno — administracyjnym.

W sprawach opiniowania kandydatów na ławników w sądach powszechnych i kolegiach karno-administracyjnych.

IV. Kierownik Wydziału obowiązany jest uzgodnić z przewodniczącym komisji termin, w którym komisja udzieli opinii w danej sprawie. Termin ten nie powinien być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia jej przedstawienia chyba, że okoliczności sprawy uzasadniają konieczność wcześniejszego uzyskania opinii Komisji.

V. Obowiązek zasięgania opinii komisji nie rozciąga się na sprawy, które z mocy przepisu szczególnego podlegają zaopiniowaniu przez inny czynnik społeczny, jeżeli w skład tego czynnika wchodzi przedstawiciel komisji rady narodowej.

VI. W razie rozbieżności zdań pomiędzy kierownikiem wydziału a komisją mają zastosowanie postanowienia art. 44 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 29/63 poz. 172).

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr 30/78/64 PWRN w Bydgoszczy z dnia 13. 8. 1964 r.

Wytyczne Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy dla Prezydiów Powiatowych, Miejskich i Gromadzkich Rad Narodowych, określające grupy spraw dla kierowników Wydziałów, oraz w sprawie podjęcia uchwał zawierających wytyczne dla Prezydiów Miejskich (miast nie stan. powiaty) i Gromadzkich Rad Narodowych.

I. Prezydia powiatowych (miejskich m. st. p.) — miejskich i gromadzkich rad narodowych ustalą grupy spraw, w których zalecenia komisji będą wiążące dla kierowników wydziałów i sekretarzy prezydiów gromadzkich i miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiaty, a w szczególności w zakresie:

1) zaleceń pokontrolnych komisji dotyczących pracy i zadań wydziałów i podległych wydziałowi jednostek w zakresie obsługi obywateli i podniesienia kultury pracy,
2) zaspokojenia potrzeb obywateli w zakresie usług, zaopatrzenia, remontów, budowy, mieszkań w budownictwie rad narodowych, sklepów, ośrodków kultury i wypoczynku, obiektów użyteczności publicznej, rozdziału materiałów budowlanych i kredytów na budowę, w przypadkach wpływu skarg zainteresowanych obywateli,
3) zagadnień organizacyjnych związanych ze wstępnym przygotowaniem sesji rady, z upowszechnieniem dorobku i zamierzeń rady, realizacją postulatów i wniosków ludności, współudziału w czynach społecznych, z realizacją zadań i uchwał rad narodowych i załatwiania interpelacji, interwencji i wniosków radnych i komisji,
4) zagadnień poprawy pracy organów administracji państwowej, sprawniejszej obsługi obywateli, lepszego załatwiania skarg i wniosków, zgodnie z przepisami k.p.a.
5) sprawozdań z działalności wydziałów, przedstawiania okresowych planów kontroli podległych wydziałowi jednostek oraz sprawozdań z ich realizacji.

II. **Prezydia Powiatowych, Miejskich i Gromadzkich Rad Narodowych ustalą grupy spraw, w których opinie komisji dla kierowników wydziałów i sekretarzy (kierowników referatów) miejskich i gromadzkich są wiążące, a w szczególności w zakresie:**

1) przenoszenia kredytów w budżetach rad narodowych,
2) rozwoju produkcji chałupniczej i twórczości regionalnej,
3) rozwoju produkcji rolnej i hodowlanej, zabezpieczenia dla potrzeb województwa materiału siewnego i sadzeniaków,
4) potrzeby powołania nowych przedsiębiorstw, łączenia i likwidacji przedsiębiorstw,
5) usprawnienia i modernizacji punktów handlu wewnętrznego i usługowych, ustalanie godzin pracy handlu i zakładów usługowych,
6) ustalania rozdzielników sprzętu, towarów i materiałów deficytowych z przydziału centralnego,
7) rozwoju kultury fizycznej i turystyki, ustalania planu szkolenia społecznych kadr dla potrzeb wychowania fizycznego, sportu i turystyki, urządzania i modernizacji kąpielisk, boisk i innych obiektów sportowych, wykorzystania środków finansowych z dotacji państwowych i społecznych,
8) budowy i rozbudowy urządzeń komunalnych i placówek świadczących usługi dla ludności, usług gospodarczych i socjalno-kulturalnych, ustalania sieci miejscowej komunikacji i rozkładów jazdy,
9) zagadnień gospodarczych dotyczących planów zalesień, zadrzewień, likwidacji nieużytków, lokalizacji punktów leczniczych dla zwierząt, rozdzielników na nawozy sztuczne, projektów rejonizacji zbóż i ziemniaków i innych spraw, masowych szczepień, rozmieszczenia rozpłodników, lokalizacji punktów skupu mleka, higienizacji wsi i stosowanie ulg w przypadkach klęsk żywiołowych.

III. **Prezydia Powiatowych, Miejskich i Gromadzkich rad narodowych ustalą grupy spraw, w których kierownicy wydziałów i sekretarze miejscy i gromadzcy obowiązani są zasięgać opinii przed wydaniem decyzji, a w szczególności:**

1) sprawy wymienione w ustępie II pkt. 1—9,
2) konkretyzacji zadań planu gospodarczego i budżetu oraz ustalenia wytycznych dot. zadań długofalowych w zakresie właściwości wydziału,
3) koordynacji inwestycji jednostek określonego resortu,
4) organizowania i finansowania czynów społecznych,
5) programowania masowych imprez artystycznych i kulturalno-oświatowych,
6) rozdziału kwot na remonty budynków mieszkalnych oraz ustalania budynków przewidzianych do remontu,
7) projektów planów gospodarczych, budżetów powiatu, gromady, osiedla, przeniesienia kredytów między częściami, działami i rozdziałami tych budżetów, oraz zwiększenia i zmniejszenia wydatków i dochodów budżetowych, jak również analizy wykonania budżetów i zmian w planach gospodarczych i inwestycyjnych,
8) sprawy przyznawania dodatkowych kredytów z rezerwy budżetowej i rozdziału nadwyżek budżetowych,
9) ustalania sieci obwodów szkolnych i obiektów kolonijnych oraz projektów dot. utrzymania charakteru zabytkowego zespołów urbanistycznych i architektonicznych w sensie utrzymania wyrazu regionalnego,
10) obsady kierowniczych stanowisk w jednostkach administracji państwowej,
11) sprawy ustalania potrzeb w zakresie inwestycji melioracji rolnych, elektryfikacji, ustalania ogólnego kierunku potrzeb wydawania i przedłużania zezwoleń na prowadzenie handlu prywatnego,
12) ustalania ogólnego kierunku potrzeb zbywania gruntów PFZ na rzecz osób fizycznych, podziału wspólnot, zmian i zbycia mienia gromadzkiego, organizacji jednostek związanych z produkcją rolną, jak stacji chemicznych, ochrony roślin, filii POM itp.,
13) planów obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych, zbóż i ziemniaków,
14) ustalania kolejności realizacji robót kapitalnych remontów obiektów użyteczności publicznej, planów masowego zadrzewiania dróg, zakupu taboru samochodowego i maszyn drogowych,
15) w dziedzinie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w sprawach: ustalania lokalizacji terenów, ustalania planów zieleni w miastach, ustalania ruchu drogowego w miastach projekty zamknięcia i otwarcia cmentarzy komunalnych, ustalania potrzeb w zakresie

urządeń komunalnych, ustalania cen za usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej,

16) sprawy powoływania kolegiów karno-administracyjnych w miastach nie stanowiących powiatów i GRN, wprowadzanie trybu postępowania przyspieszonego w sprawach orzecznictwa karno-administracyjnego,

17) wnioski dot. zmian podziału administracyjnego terenu, powoływania wspólnych wydziałów, lub jednostek równorzędnych, opiniowanie kandydatów w wyborach ławników sądowych,

18) zagadnień dotyczących porządku, bezpieczeństwa i ładu społecznego, zwalczanie przestępstw i ustalanie kierunków działalności profilaktyczno-wychowawczej w zakresie zapobiegania popełniania wykroczeń,

19) lokalizacji robót finansowych z funduszu interwencyjnego.

IV. Właściwe prezydia rad narodowych mogą w ramach wytycznych w inny sposób określić sprawy wym. w p-ktach I, II i III z dostosowaniem ich do potrzeb swego terenu.

V. Kierownik Wydziału (sekretarz gromadzki lub miejskiej rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu) obowiązany jest uzgodnić z przewodniczącym komisji termin, w którym komisja udzieli opinii w danej sprawie. Termin ten nie powinien być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia jej przedstawienia, chyba, że okoliczności sprawy uzasadniają konieczność wcześniejszego uzyskania opinii komisji.

VI. Obowiązek zasięgania opinii komisji rady nie rozciąga się na sprawy, które z mocy przepisu szczególnego podlegają zaopiniowaniu przez inny czynnik społeczny, jeżeli w skład tego czynnika wchodzi przedstawiciel komisji rady narodowej.

VII. W razie powstania różnicy zdań pomiędzy kierownikiem wydziału a komisją mają zastosowanie postanowienia art. 44 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r o radach narodowych (Dz.U. Nr 29/63 poz. 172).

144

ZARZĄDZENIE nr 60/64

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy z dnia 24 lipca 1964 r.

w sprawie: wytycznych celem powołania przy wydziałach komunikacji prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych stanowisk inspektorów gospodarki samochodowej.

W celu zapobieżenia powstawaniu nadużyć i wykroczeń w gospodarce samochodowej oraz łamaniu obowiązujących przepisów w tym przedmiocie, sprowadzających się między innymi do następujących faktów jak:

W zakresie organizacji i eksploatacji pojazdów samochodowych

— niewykonywanie funkcji nadzoru i koordynacji całokształtu spraw transportu samochodowego przez powołane do tego komórki organizacyjne;

— nieunormowanie przepisami wewnętrznymi zasad eksploatacji, w szczególności w zakresie konserwacji i napraw oraz gospodarowania częściami zamiennymi;

— nieunormowanie lub nieprzestrzeganie systemu kontroli przejazdów co doprowadza do wykorzystania samochodów służbowych do wyjazdów prywatnych (zwłaszcza w dni świąteczne) oraz do przekraczania ustalonych obszarów ich używania i rocznych norm przebiegu;

— nieprawidłowe prowadzenie podstawowej dokumentacji eksploatacyjno-przewozowej, w szczególności kart drogowych, miesięcznych, kart eksploatacyjnych i książek pojazdów mechanicznych.

W zakresie zakupu i upłynnienia pojazdów samochodowych

— zakupywanie pojazdów samochodowych bez dokładnej analizy celowości zakupu po to tylko, aby następnie sprzedać niektóre z nich jako zbędne

— wycofywanie z eksploatacji pojazdów samochodowych bezpośrednio po naprawie głównej;

— sprzedawanie wycofanych pojazdów samochodowych pracownikom danej jednostki organizacyjnej po cenie zaniżonej bez przeprowadzania wymaganego przepisami przetargu; nabyte przez pracowników po ulgowej cenie pojazdy samochodowe często były przez nich odprzedawane osobom trzecim z dużym zyskiem;

— przeznaczenie do kasacji pojazdów samochodowych zdatnych do dalszej eksploatacji, które z kolei były zakupywane przez pracowników.

W zakresie obsługi technicznej i napraw pojazdów samochodowych

— przeprowadzanie obsługi technicznej i napraw prywatnych pojazdów samochodowych, przeważnie należących do pracowników, w stacjach obsługi i warsztatach jednostek organizacyjnych przy równoczesnym zaniedbaniu obsługi i napraw

własnego taboru jednostki; wykonywanie obsługi i napraw było nieodpłatne lub na rachunek prywatny pracowników jednostek wykonujących te obsługi, bądź też odpłatność była bardzo zaniżona,
— przekazywanie pojazdów samochodowych do napraw (zwłaszcza głównych) bez zbadania stanu technicznego i ustalenia zakresu potrzebnych napraw, co spowodowało straty w nieuzasadnionych kosztach napraw;
— brak kontroli pobierania części zamiennych do wykonywania napraw, co spowodowało nadmierne ich zapotrzebowanie nie uzasadnione zakresem naprawy;
— uznawanie fikcyjnych ilości roboczo-godzin zużytych na wykonanie napraw (np. 1000—1700 godzin zamiast 500—600 godz.),
— bezkrytyczne odbieranie pojazdów samochodowych po naprawie głównej z poważnymi usterkami technicznymi, usuwanymi następnie na koszt własny jednostki organizacyjnej, a nie zakładu dokonującego naprawy.

W zakresie gospodarki paliwami płynnymi
— nieustalenie dotychczas w szeregu jednostkach organizacyjnych zakładowych norm zużycia paliwa lub ustalenia ich wysokości przekraczającej dopuszczalne granice, określone zarządzeniem Ministra Komunikacji,
— nieprawidłowe rozliczenie kierowców z pobranego i zużytego paliwa i w terminach dłuższych niż jeden miesiąc.
— nieprowadzenie bieżąco kontroli zużywanego paliwa, przez co dopiero w momencie rozliczania ujawnia się poważne przekroczenia norm;
— wpisywanie do kart drogowych fałszywych danych zwłaszcza w części dotyczącej ilości przejechanych kilometrów i ilości rzeczywiście wykonywanych kursów;
— eksploatowanie pojazdów samochodowych z licznikami kilometrów uszkodzonymi lub nie zabezpieczonymi przez zaplombowanie przed samowolnym manipulowaniem przez osoby nieupoważnione;
— fałszowanie wskazań liczników kilometrów przez nieuczciwych kierowców.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, działając na podstawie art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. Nr 29/63 poz.172), § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1961 r. w sprawie zasad tworzenia wydziałów przez prezydia rad narodowych (Dz.U. Nr 63 poz. 300), zarządzenia nr 363 Ministra Komunikacji z dnia 23. XII. 61 oraz pisma okólnego Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 maja 1964 r. znak P—130/89/64

zarządza co następuje:

§ 1

Prezydia Powiatowych i miejskich rad narodowych przeprowadzą reorganizację w wydziałach komunikacji prezydiów powiatowych i miejskich rad narodowych, poprzez zmianę stanowiska inspektora technicznego na stanowisko inspektora gospodarki samochodowej.

§ 2

Obsadzenie utworzonych stanowisk inspektorów gospodarki samochodowej może nastąpić przez wykwalifikowane osoby z dziedziny gospodarki samochodowej, za zgodą Wydziału Komunikacji PWRN.

§ 3

Inspektorzy gospodarki samochodowej działają na podstawie uprawnień nadanych im przez Ministerstwo Komunikacji i wytycznych Wydziału Komunikacji PWRN

§ 4

Do zakresu działania inspektorów gospodarki samochodowej należą sprawy:
— przeprowadzania inspekcji w uspołecznionych jednostkach organizacyjnych w zakresie stosowania przepisów i norm techniczno-eksploatacyjnych obowiązujących w transporcie samochodowym oraz właściwego wykorzystania taboru samochodowego;
— przeprowadzania inspekcji powypadkowych;
— przeprowadzania kontroli uspołecznionych pojazdów samochodowych na drogach publicznych w zakresie stanu technicznego, celowości używania i właściwego wykorzystania oraz posiadania i prowadzenia właściwej dokumentacji eksploatacyjnej;
— współdziałania z organami MO w zakresie bezpieczeństwa;
— instruowania pracowników gospodarstw samochodowych w dziedzinie prowadzenia gospodarki samochodowej.

§ 5

Zobowiązuje się pracowników wszystkich wydziałów komunikacji do obowiązkowego przeszkolenia i przestrzegania obowiązujących przepisów a w szczególności zarządzeń Ministra Komunikacji:
1) z dnia 6. XI. 1963 r. w sprawie używania służbowych pojazdów samochodowych (M.P. Nr 92 poz. 431)
2) z dnia 28. XII. 1963 r. w sprawie planowo-zapobiegawczej obsługi technicznej i naprawy po-

jazdów samochodowych i przyczep (M. P. Nr 6 poz. 28 1964 r.)

3) z dnia 1. VIII. 1960 r. w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (M.P. Nr 66 poz. 315, z 1961 r. Nr 38 poz. 175)

4) z dnia 16. XI. 1959 r. w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych (M.P. Nr 100 poz. 533 z 1959 r. i z 1961 r. M.P. Nr 72 poz. 307). *

§ 6

Ponadto przypomina się że:

— uprawnionymi do wydawania pozwoleń na prowadzenie służbowych pojazdów samochodowych przez innych pracowników jednostek niż kierowców zawodowych są ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i przewodniczący PRN z zachowaniem warunków określonych w obowiązujących przepisach (§ 12 zarządzenia Ministra Kom. z dnia 6. XII. 1963 r. M.P. Nr 92 poz. 431); wydane uprzednio zezwolenia należy niezwłocznie zweryfikować pod kątem ich zgodności z obowiązującymi przepisami;

— sprzedaż wycofanych pojazdów samochodowych może mieć miejsce jedynie tylko w drodze wymaganego przepisami przetargu publicznego;

— zgodnie z pismem Ministra Komunikacji z dnia 31. XII. 1962 r. Nr KKD3-42 do przewodniczących prezydiów WRN istnieje zakaz przerejestrowania zbędnych pojazdów samochodowych na osoby prywatne, w przypadku stwierdzenia nabycia pojazdu bez przeprowadzonego przetargu;

— organy finansowe sprawdzać będą, czy sprzedaż nastąpiła z zachowaniem obowiązujących przepisów;

— w razie stwierdzenia łamania przepisów o używaniu służbowych pojazdów samochodowych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej cofnie wydane etaty samochodowe;

— garażowanie prywatnych pojazdów samochodowych oraz wykonywanie ich obsługi i napraw w obiektach jednostek organizacyjnych jest niedopuszczalne;

— w stosunku do osób naruszających przepisy o gospodarce samochodowej należy stosować najostrzejsze sankcje służbowe, a sprawy nadużyć kierować do organów ścigania.

§ 7

Wykonanie zarządzenia zaleca się Kierownikowi Wydziału Komunikacji, który dopilnuje jego wykonania w terminie **do dnia 31. XII. 1964 r.** i złoży sprawozdanie z wykonania zarządzenia do dnia 31. I. 1965 r.

§ 8

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium WRN	Przewodniczący Prezydium WRN
S. Melaniuk	**A. Schmidt**

* Od dnia 4. 9. 1964 r. obowiązuje Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1964 r. w sprawie norm zużycia paliw płynnych w eksploatacji pojazdów samochodowych (M. P. nr 60, poz. 282), w związku z czym zarządzenie z dnia 16. 11. 1959 r. utraciło moc obowiązującą.

145

ZARZĄDZENIE nr 54/64

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 6 lipca 1964 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok 1963 wojewódzkiego przedsiębiorstwa pomorskiej gry liczbowej „Łuczniczka“ w Bydgoszczy

Na podstawie art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 25. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. Nr 29/63 poz. 172) i § 37 ust. 4 uchwały Nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. (M.P. Nr) 58 poz. 278 oraz pisma Ministerstwa Finansów z dnia 15. VII. 1961 r. Nr Ks 1667/1/61 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

1. stwierdza prawidłowość i rzetelność rocznego sprawozdania finansowego za 1963 r. wojewódzkiego przedsiębiorstwa pomorska gra liczbowa „Łuczniczka“ w Bydgoszczy zamykającego się po stronie aktywów i pasywów obrotami w wysokości 6.402.000 zł oraz r-k strat i zysków wykazujący zysk w kwocie 3.663.000 zł.

2. dokonują następującego podziału zysku bilansowego

   a. wpłaty do budżetu w kwocie 3.381.250 zł.

   b. odpisy na fundusze specjalne 281.373 „

3. Wykonanie zarządzenia zleca się Kierownikowi

Wydziału Finansowego, który złoży sprawozdanie do dnia 30. 11. 1964 r.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.
5. Zarządzenie należy ogłosić w „Dzienniku Urzędowym" WRN.

Sekretarz Prezydium WRN
S. Melaniuk

Przewodniczący Prezydium WRN
A. Schmidt

146

ZARZĄDZENIE nr 65/64

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 19. VIII. 64 r.

w sprawie zwiększenia pomocy paszowej w roku gospodarczym 1964/65.

Na podstawie art. 55 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 25. I. 58 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 29/63 poz. 172). § 2 pkt. 5 postanowień zarządzenia Nr 119 Ministrów: Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Rolnictwa z dnia 7 sierpnia 1964 r. w sprawie zwiększenia pomocy paszowej w roku gospodarczym 1964/64 — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza:

§ 1

Ustala się w okresie od 1 września 1964 r. do 31 lipca 1965 roku następujące stawki paszowe dla trzody mięsno-słoninowej dostarczanej w ramach kontraktacji na terenie województwa bydgoskiego:

1. w powiatach: Bydgoszcz, Chojnice, Inowrocław, Mogilno, Radziejów, Sępólno, Świecie, Szubin, Toruń, Tuchola, Żnin — stawka wynosi **150 kg** paszy treściwej za jednego tucznika mięsno-słoninowego dostarczonego w ramach kontraktacji.
2. W powiatach: Aleksandrów, Brodnica, Golub-Dobrzyń, Lipno, Rypin, Włocławek, Wyrzysk — stawka wynosi **140 kg** paszy treściwej za jednego tucznika mięsno-słoninowego dostarczonego w ramach kontraktacji.
3. W powiatach: Chełmno, Grudziądz, Wąbrzeźno — stawka wynosi **130 kg** paszy treściwej za jednego tucznika mięsno-słoninowego dostarczonego w ramach kontraktacji.
4. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.
5. Zarządzenie wchodzi w życie w dniem 1 września 1964 r.
6. Wykonanie zarządzenia zleca się Kierownikom Wydziałów: Rolnictwa i Leśnictwa oraz Skupu.

Sekretarz Prezydium WRN
S. Melaniuk

Przewodniczący Prezydium WRN
A. Schmidt

147

DECYZJA

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 10 czerwca 1964 r.
znak: RL. III. 6/4-31/64

w sprawie **podziału wód otwartych dorzecza rzeki Brdy na obwody rybackie.**

Na podstawie art. 97 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 30, poz. 168), stosownie do art. 19 i 20 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357) ustanawia się z dniem 1 lipca 1964 r. następujący podział wód otwartych dorzecza rzeki Brdy na obwody rybackie:

Obwód rybacki jeziora Żabno w dorzeczu rzeki Brdy. Obwód ten obejmuje obszar wody otwartej jeziora Żabno oraz przylegające do niego strugi, kanały, jeziorka itp. w granicach własności jeziora Żabno, a nadające się do rybołówstwa. Opisany obwód rybacki leży w obrębie gromady Koronowo, pow. bydgoskiego.

Ustalenie powyższego obwodu rybackiego nastąpiło z uwagi na jego samowystarczalność pod względem przyrodniczych warunków hodowlanych i dostateczność do prowadzenia samodzielnego gospodarstwa rybackiego, stosownie do postanowień art. 20 i 21 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357).

Właściwym powiatowym organem administracji dla wymienionego obwodu rybackiego jest Prezydium PRN — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Bydgoszczy.

Zainteresowanym przysługuje odwołanie od niniejszej decyzji, które mogą wnosić do Ministerstwa Rolnictwa za pośrednictwem Prez. WRN — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Bydgoszczy w ciągu 14 dni od daty ogłoszenia we właściwych gromadach nadbrzeżnych.

Z-ca Kierownika
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
inż. Bolesław Dynowski

INFORMACJA

REDAKCJI DZIENNIKA URZĘDOWEGO
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w Bydgoszczy

W Bibliotece Wydawnictw Urzędowych Prezydium WRN w Bydgoszczy przy ul. Jagiellońskiej 3, pokój nr 47 są do wglądu Obywateli:

1) Dzienniki Ustaw,
2) Monitory Polskie,
3) Dzienniki Urzędowe Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy.

Nadmienia się, że wymienione dzienniki są również do wglądu w Prezydiach Powiatowych, Miejskich i Gromadzkich Rad Narodowych.

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego" Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy wynosi rocznie 18.— zł, półrocznie 10.— zł. Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.

CENY OGŁOSZEŃ o zagubionych dokumentach: ryczałt 10,50 zł od jednego dokumentu, po 1,50 zł od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi 1,80 zł za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne 2,70 zł za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Dziennik Urzędowy Woj. Rady Narodowej w Bydgoszczy
Konto Bankowe: Narodowy Bank Polski III Oddział Miejski w Bydgoszczy nr 205-94/2-78.

Cena zł 2,70

Odbiorca:

PZWS Bydgoszcz, Jagiellońska 1. Zam. 737 — C-9